

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

درسنامه- قواعد درس سوم عربی یازدهم تجربی

المعرفة و النكرة

معرفه: اسمی است که نزد **گوینده شنونده خواننده** شناخته شده است، مثال: حسین، فاطمه

نکره: اسمی است که نزد گوینده، شنونده و خواننده **ناشناخته** شده است، طفل (کودکی)

نکته 1: مهم ترین نشانه اسم معرفه داشتن «ال» است. المعلم

نکته 2: مهم ترین نشانه اسم نکره گرفتن **تنوین** است.

به دو عبارت ذیل توجه کنید:

1. جاء مُدرِّسٌ (معلمی آمد) 2. جاء المُدرِّسُ (معلم آمد)

- در عبارت اول کلمه مدرِّس تنوین گرفته بنابراین **نکره** و ناشناخته است، اما در عبارت دوم ال گرفته و اسم **معرفه** شناخته شده است.

- مدرس در عبارت اول به دلیل نکره بودن به صورت **معلمی** ترجمه می شود.

نکته 3: اگر یک اسم نکره را ترجمه کنیم به آخر آن ی اضافه می کنیم مثل عبارت شماره 1.

معلم + ی = معلمی

نکته خیلی مهم: گاهی خبر نیز تنوین می گیرد اما نیازی به ترجمه آن به صورت نکره نیست.

مثال: العلمُ کنزٌ دانش گنج است. درست دانش گنجی است. نادرست

نکته 4: اگر اسمی به صورت نکره بیاید و همان اسم دوباره همراه «ال» تکرار شود، می توان ال آن را به صورت این یا آن ترجمه کرد.

رأيت أفراساً كانت الأفراساً جنب صاحبها

اسب هایی را دیدم. آن اسب ها کنار صاحبشان بودند.

- اسم نکره در زبان فارسی به سه صورت ترجمه می شود:

1. مردی آمد 2. یک مرد آمد 3. یک مردی آمد.

هر سه ترجمه معادل جمله عربی جاء رجلٌ می باشند.

انواع معرفه:

1. اسم خاص، (اسم اشخاص، شهرها، و...) فاطمه -تهران

2. ضمير، هو-هم و.....

3. اسم اشاره، هذا- هذه.....

4. موصول عام و خاص

عام: مَنْ (برای انسان)، ما برای (غير انسان)

خاص: الذي و.....

5. ال، الكتاب

6. به اضافه، كتاب محمد كتاب الرجل

نام و نام خانوادگی تنظيم کننده: فاطمه ملازنی